

Cuprins

De ce nu dansați?	9
În obiectiv	17
Domnul Cafea și domnul Repară-tot	23
Chioșcul	29
Vedeam și cele mai mărunte lucruri	39
Pungi	47
Baia	59
Le spun fetelor că plecăm	71
După blugi	83
Atît de multă apă atît de aproape de casă	97
Al treilea lucru care l-a terminat pe tata	109
O discuție serioasă	129
Liniștea	139
Mecanica pentru toți	147
Totul se lipise de el	151
Despre ce vorbim cînd vorbim despre iubire	161
Și încă ceva	183

C RAYMOND CARVER

Despre ce vorbim
cînd vorbim
despre iubire

Traducere din limba engleză
de Liviu Bleoca

POLIROM
2015

Jerry stătu cîteva momente clipind.

— Deci ce se-aude cu berile alea? zise Bill.

Se așezară lingă fereastră. Jerry spuse:

— Ce fel de loc e ăsta, Riley, de nu-i picior de fată duminica după-masa?

Riley rîse:

— Cred că-s la biserică toate și se roagă să le pice cîte-o de-aia.

Au băut cinci cutii de bere fiecare și le-a luat două ore ca să joace trei partide de biliard și două de snooker, în timp ce Riley stătea pe un scaun de bar vorbind și privindu-i cum joacă, iar Bill se tot uita cînd la ceas, cînd la Jerry.

Bill zise:

— Ce crezi, Jerry? Vreau să zic, ce crezi? zise Bill.

Jerry își goli cutia de bere, o turti, apoi rămase o vreme învîrtind-o în mîină.

Din nou pe șosea, Jerry o călcă – accelerări scurte pînă la o sută treizeci, o sută patruzeci. Tocmai depășiseră o camionetă veche plină cu mobilă cînd le văzură pe cele două fete.

— Ia te uită! spuse Jerry încetinind. Mi-ar plăcea așa ceva.

Jerry mai merse vreun kilometru și jumătate, apoi trase pe dreapta.

— Hai să ne-ntoarcem, spuse Jerry. Hai să-ncercăm.

— Dumnezeuule, spuse Bill. Nu știu, zău.

— Mi-ar plăcea, zise Jerry.

— Mda, dar nu știu, zău, făcu Bill.

— Pentru numele lui Dumnezeu, zise Jerry.

Bill se uită la ceas, apoi de jur împrejur.

Zise :

— Tu vorbești. Eu am ruginit.

Jerry claxonă cînd întoarse mașina cu o smucitură.

Cînd ajunse aproape în dreptul fetelor, încetini. Trase Chevrolet-ul pe dreapta, pe partea cealaltă. Fetele își văzură de drum pe bicicletele lor, dar schimbară priviri și începură să ridă. Cea dinspre drum era brunetă, înaltă și mlădioasă. Cealaltă avea părul deschis la culoare și era mai scundă. Amîndouă purtau șorturi și maiouri cu spatele gol.

— Niște curve, spuse Jerry.

Așteptă să treacă mașinile ca să poată întoarce.

— Eu o iau pe brunetă, spuse el. Mai spuse :
Aia mică e a ta.

Bill își frecă spatele de spătarul scaunului și își duse mîna la nas să-și așeze mai bine ochelarii de soare.

— Oricum n-or să facă nimic, spuse Bill.

— Or să fie pe partea ta, spuse Jerry.

Întoarse mașina și o porni înapoi.

— Pregătește-te, zise Jerry.

— Salut, spuse Bill în timp ce fetele pedala. Pe mine mă cheamă Bill, zise el.

— Drăguț, spuse bruneta.

— Unde vă duceți? întrebă Bill.

Fata nu răspunse. Cea mică rîse. Pedalară mai departe, iar Jerry conduse mai departe pe lîngă ele.

— Ei, haideți. Unde vă duceți? întrebă Bill.

— Nicăieri, spuse cea mică.

— Și unde-i nicăieri ăsta? întrebă Bill.

— Ai vrea tu să știi, spuse cea mică.

— Eu v-am spus cum mă cheamă, spuse Bill. Dar pe voi? Pe prietenul meu îl cheamă Jerry, zise Bill.

Fetele schimbă priviri și începură să rîdă.

O mașină veni din spate. Șoferul claxonă.

— Băgați-l-ai în cur! strigă Jerry.

Trase puțin spre dreapta și lăsă mașina să treacă. Apoi reveni în dreptul fetelor.

Bill zise:

— Vă luăm noi în mașină. Vă ducem unde vreți. Promitem. Cred c-ați obosit să tot mergeți pe biciclete. Păreți obosite. Prea mult efort strică. Mai ales la fete.

Fetele rîseră.

— Vedeți? zise Bill. Acum spuneți-ne cum vă cheamă.

— Eu sînt Barbara și ea-i Sharon, spuse cea mică.

— Foarte bine! zise Jerry. Acum află unde se duc.

— Și unde mergeți voi, fetelor? zise Bill. Barb?

Fata rîse.

— Nicăieri, spuse ea. Pe drum.

— Unde pe drum?

— Vrei să le spun? o întrebă ea pe cealaltă fată.

— Nu-mi pasă, spuse cealaltă fată. N-are importanță, zise ea. Oricum nu merg cu nimeni nicăieri, zise cea care se numea Sharon.

— Unde vă duceți? întrebă Bill. Vă duceți la Stînca Pictată?

Fetele rîseră.

— Acolo se duc! spuse Jerry.

Acceleră Chevy-ul, după care trase mult pe dreapta, astfel că fetele trebuiră să vină pe partea lui.

— Nu mai fiți așa, spuse Jerry. Zise: Ei, haideți. Zise: Am făcut prezentările.

Fetele pedalară mai departe.

— N-o să vă mușc! strigă Jerry.

Bruneta îi întoarse privirea. Lui Jerry i se păru că se uită la el cu subînțeleș. Dar cu fetele nu știi niciodată.

Jerry țîșni înapoi pe șosea împrôșcînd pămînt și pietriș de sub roți.

— Pe curînd! strigă Bill și acceleră.

— Am pus laba pe ele, spuse Jerry. Ai văzut cum s-a uitat pizda aia la mine?

— Nu știu, zău, zise Bill. Poate c-ar trebui s-o tăiem spre casă.

— Totu-i aranjat! spuse Jerry.

Trase pe dreapta sub niște copaci. Șoseaua se bifurcă aici, la Stînca Pictată, un drum

mergînd spre Yakima, celălalt, spre Naches, Enumclaw, trecătoarea Chinook și Seattle.

La vreo sută de metri de șosea se ridica o colină stîncoasă înaltă, povîrnită și neagră, parte dintr-un lanț de dealuri nu prea mari, brăzdată de poteci și mici grote cu pereții pictați ici și colo cu inscripții indiene. Spre șosea era un perete abrupt, acoperit complet de inscripții cum ar fi: NACHES 67, RÎȘII DIN GLEED, IISUS MÎNTUIEȘTE, BĂTEȚI-I PE YAKIMANI, POCĂIȚI-VĂ.

Stăteau în mașină fumînd. Țîntarii intrau și încercau să-i ciupească de mîini.

— Mi-ar fi plăcut o bere acum, spuse Jerry. Chiar că aș fi ras o bere, spuse el.

Bill zise:

— Și eu.

Apoi se uită la ceas.

Cînd apărură fetele, Jerry și Bill ieșiră din mașină. Se rezemară de aripa din față.

— Nu uita, spuse Jerry îndepărtîndu-se de mașină, bruneta-i a mea. Tu o iei pe cealaltă.

Fetele lăsară bicicletele și începură să urce pe o potecă. Dispărură după o cotitură și apoi apărură din nou ceva mai sus. Stăteau acolo privind în vale.

— De ce vă țineți după noi? le strigă bruneta.

Jerry o luă în sus pe potecă.

Fetele se răsuciră și porniră mai departe mărind pasul.

Jerry și Bill continuară să meargă în pas lejer. Bill fuma, oprindu-se din cînd în cînd să tragă cîte un fum mai adînc. La o cotitură a potecii, se uită înapoi și întrezări mașina.

— Mișcă! zise Jerry.

— Vin, spuse Bill.

Continuară să urce. Dar Bill trebui să-și tragă sufletul. Acum nu mai vedea mașina. Nu mai vedea nici șoseaua. La stînga și pînă departe în vale vedea rîul Naches ca o fișie de staniol.

Jerry zise:

— Tu ia-o la dreapta și eu merg drept înainte. O să le tăiem calea la frecangioaicele astea.

Bill aprobă din cap. Își pierduse suflul de tot și nu mai putea vorbi.

Mai urcă o vreme, apoi poteca începu să coboare, cotind spre vale. Se uită într-acolo și le văzu pe fete. Le văzu ghemuite după o stîncă. Poate că zîmbeau.

Bill scoase o țigară. Dar nu o putu aprinde. Apoi apăru Jerry. După aceea nu a mai contat.

Bill nu voise decît să frigă ceva. Sau doar să le vadă goale. Din partea lui însă era în regulă dacă nu ieșea nimic.

Nu știuse nici o clipă ce voia Jerry. Dar totul începu și se termină cu o piatră. Jerry folosi aceeași piatră pentru ambele fete, mai întîi asupra celei pe care o chema Sharon, apoi asupra celei care ar fi trebuit să fie a lui Bill.